

ВЫХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В СПРАВИ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

б) Заповіти: В моєму заповіті 1918 року треба зробити такі зміни: 1. Усі мої килими, меблю червоного дерева, картини, малюнки, кераміку, скло й інші речі, що мають музейне значіння, заповідаю Всеукраїнському Історичному Музею імені Т. Шевченка. (Окрім картини й килима в п. п. 6 і 7); 2. Усі журнали, книжки по археології, історії, мистецтау, етнографії й іншим галузям, що стосуються об'єкту

Неділя, 19. червня 1927 р.
ПЛОЩА СОКОЛА-БАТЬКА

-- Соکیلське -- Областне Свято

2313 2-3

зі собою завдяки тамошнім відносинам і пок. Міхновський, про що в нас своєчасно писалося.

З. Н.

За українську православну церкву.

1. Український Православний Церковний З'їзд у Луцьку в днях 5—6 червня 1927.

(Зайомовлення.)

(Від власного кореспондента.)

Прегарний літній сонячний ранок. Дорогою від поганого малого дерев'яного будинку залізничної станції до віддаленого на яких 3—4 км. міста суше такий шнурок між ними і пішого мюду, що зразу пізнати якусь надзвичайну подію у місті. Типові українські обличчя, українська мова. Не віддає вже сумніву, що Церковний З'їзд буде надзвичайно численний.

У „Просвіті“ при Ягайлонській вул. ч. 93, провіряють уповноваження і посвідки і видають карти вступу на з'їзд: червоні для делегатів і білі для гостей та пресо-вих кореспондентів. Провірка строга, ба- ледатична аж до пересадки: так нпр. прийшли гостям чи представникам преси де досить було вказатися особистими посвідченнями, а треба було ще обов'язково рекомендації двох членів організацій-ного комітету — рівність похвали тіда, коли лиш була виконувана з відпо-відним тактом. На найбільшу у Луцьку сально міського театру впускають лише членів червоного чи білого білету. За- товдіжжю з'їзд на год. 10, але такої ве-личкої скарлатини приїжджів ніхто не споді-вався і тому відкриття протягнулося. В 11 год. зала була вже вщерть повна, заняті всі крісла в партері і переходи та вели-кий піакулстий балкон; у ложі ліворуч представники преси, праворуч — представ-ники влади. Хоч порівняння може й не до-сить притякне, а проте правдою є, що обі ті ложі були від початку до кінця повні а їхні посідаті слідували від по-чатку до кінця за перебігом наради — з однією неслухачкою зацікавленістю.

Присутніх: 110 мандатових делегатів із хмельського повіту, 69 з рівненського, 97 з ду-бницького, 21 зі здобувського, 25 з кре-міньського, 27 з костопільського, 61 з ко-

вельського, 33 з володимирського, 11 з го-рохівського, 3 з любомльського, 18 з По-лісся (Сарни 6, Камінь-Коширський 8, Бе-рестя 2, Дорожжів 1, Кобрин 1), Холмщина і Підляшє 4, послів і сенаторів 14 (усі крім послів Братухи, Дмитріюка, Маківки, Хомяка, Тимошука і Чучмач та сен. о. Герштанського); мандатових представни-ків установ 22, почесних гостей 36 — ра-зом 551; з місцевими (луцькими) грома-дянами і селянами з доколичних сіл (поза мандатарів) на салі присутніх понад 800 осіб.

На естраду вступає місцевий церковний хор і починає: „Вірую в єдиного Бога...“ після співає чудове Кошиця „У царстві Твоєм“. За столом стає президія Органі-заційного Комітету: пп. Бондарук, Вла-совський і д-р Річинський. Д-р Річинський „Проголошує перший Український Пра-вославний Церковний З'їзд відкритим“. Грімке й неможливо: „Славно!“ Ко-ротка промова д-ра Річинського: „Громадяни! Нинішній з'їзд не такий, яким хотіли ми бачити його. Правда, спершу думалося зібрати на нараду над справами нашої Церкви Православної са-мих лише мирян, але потім пішли заходи аби що справу обмірковувати спільно з духовенством. Наслідком певних непорозумінь між представниками ду-ховенства тут нема. Зате спершу було в Організаційному Комітеті лише 7 повітів Волині й 1 пов. Полісся, а тепер маємо ось представників усіх повітів Волині і 6 повітів Полісся. До Органі. Комітету не втиснуто було Підляшя й Холмщини, але сьогодні є між нами умандатовані пред-ставники тих земель. Отже нинішній з'їзд є з'їздом мирян усіх українських земель під Польщею із населенням пра-

вославного віросповідання. Висловлюю обаяння, пі шоби цей з'їзд стояв від зна-ком ділової праці, шоби він виявив справжні болі нашого церковного життя і вказав способи його оздоровлення. Кличу вас до двох річей: ми зібраних тут не за дла пустої демонстрації, а за дла ділової плідотворної організаційної роботи; дальше: ми маємо заложити нині тривкий фундамент під дальшу боротьбу, ми мусимо надалі виступати організовано і тому кличу вас до вибору іменем цілого українського православного громадянства авторитетного представництва для цер-ковної справи. Потім промовеш згадує передчасну смерть члена Організаційного Комітету, представника Острівщини бл. п. Шугаєвського і на його поклик сая виш-новує пам'ять Покійного повстанням з місць. Вибір Президії. З кількох сотень уст вибірає імя: „д-р Річинський!“ Д-р Річинський дякує за честь і довіра, але найрішучіше відмовляється з двох при-чин: 1) він має кілька докладів і просто фізично не в силі був би подолати обом функціям ані теж технічно їх погодити і 2) духовні кола вважають його фігуру одіозною і тому він не хоче своїм голо-вуванням надавати з'їздові агори певного ескравого характеру. — Зголошено кандида-тури: посля Козубського, Підгірського, Хруцького і сен. Черкавського та пп. Вла-совського і Ясінського. Пос. С. Хруцький заявляє, що на цьому з'їздові не повинен головувати посол, шоби не давати воро-ганим причетим, що буди-мого політики за-тіяли з'їзд, що й не відповідає правді; тому пос. Хруцький зрікається, а за ним усі названі послы й сен. Черкавський, призвавши аргумент посла Хруцького слухним. П. Ясінський зрікає теж: єдику залишену кандидатуру п. Власовського, го з'їзд приймає через аклямацію. До президії обрані: пп. Гаврилук (Кремі-нець), Калужиний (Ковель), Кентжинський (Рівне), пос. Козубський (Кремінець), Ми-шечка (Луцьк), д-р Річинський (Володи-мир Вол.), Романенко (Ковель), Рочник (Холм-Замосте) і Соловій (Бересте).

Голова подає до відома, що після формального переведення відкриття з'їзду і вибору президії стоїть перед з'їздом така програма праці: Реферати: „Су-часний стан церковно-релігійного життя

українського православного населення в Польщі“ (референт д-р Річинський), „За-доволення релігійних потреб української православної людності в справах: а) „Служба Божої“ (реф. д-р Річинський), б) „науки релігії в церкві, школі і поза школою“ (реф. п. Артемюк), в) „бого-службових книг і релігійно-моральної пре-си“ (реф. п. Власовський), г) „комплету-вання священників, дияків і дияконів“ (реф. п. Ковпаненко), „Справа внутрішнього канонічного устрою Православної Церкви в Польщі“ (реф. д-р Річинський), „Справа церковної господарки“ (реф. п. Власовський). Заїти з місць. Вітні вітески.

Телеграми й привіти надіслали Українська Православна Парохія у Поде-брадах (бажання розмосковлення Церкви), Українська еміграція в Ольшанці, Україн-ське Товариство „Просвіта“ в Бересті, Гро-мада українських студентів у Подебрадах, громадяни Володимира Вол., Автокефаль-на Православ. Громада у Франції, п. Євген Бачинський у Желізі і м. Листовий привіт з'їздові одного священника з Польщі викликає бурю оплесків: вони свідчать про ту народну за рідним, захланні і ним духовенством. Привітний лист ЦК УНДО (на імя д-ра Річинського): „Високоповажаний Пана Докторе! Віз Українського Національно-Демократи-чного Об'єднання і від мене особисто про-хую Вас передати Українському Церков-ному З'їздові ширший привіт і побажання найкращого успіху. Ми тільки слідуємо за тою важкою боротьбою, яку наше громадянство північно-західних земель веде за українізування рідної Церкви, за вплив народу на його душу і совість, та віримо в перемогу нашої національ-ної справи. З глибокою пошаною — Д-р Дмитро Лезинський“. Телеграма сту-дентів-теологів із Варшави: „Радо вітаємо як перший провіз об'єд-нення українського церковного життя у Польщі Церковний З'їзд у Луцьку. Бог на поміч — серцем думкою і Вами. Студенти-теологи“. Устно зложили при-ти: пос. Хруцький від імені Української Парламентарної Репрезентації (шоби цер-ква стала підпорою загальної національ-ної справи), пос. Антін Васильчук в імені Нар. Комітету Холмщини, представник і. української парафії в Ковлі, предст. „Нового Часу“, ред. І. Кедрин-Рудинський від „Діла“, сен. Пастернак від „Рідної Хати“ (шоби нарід, якому зачнено 300 церков, виборів собі бодай те, аби жт десь помолитися), п. Кентжинський від „Просвіти“ в Рівному, п-ні Глиньська від „Союзу Українок“ у Рівному і ред. Пет-ний від „Української Ниви“.

Голова подає до відома регуляції прийнятий Орган. К-том: реферати ма-ють 40 хвилин часу для вголосення реферату крім кінцевого слова, а про-мовці по 10 хвилин часу. Приступлено до відчитування рефератів.

(Продовження буде.)

Г. БРАСЮК

В ПОТОКАХ.

(Продовження.)

Другого дня Сергій ввійшов у класу стомлений, анемічний.

Учні це відчули й принишкли.

Тоді подумав: „Для чого ці по-дині страждати через нього?“

Хотів почати лекцію бадьоро, ве-село, але відобути сили не міг. Утворилося між ним і учнями якась пригнічене непорозуміння. В напру-женні тривав самотність.

Викликав учня, маючи надію тим часом зібрати думки.

— У нас учора Анелька кагання розбила, то я не вичув...

— А що ти завидна робив?

— Тато загадади дрова рубать...

— Не-не — він бреше! Він хо-див з Ониськом ставити сілця на синиці!

Спаляхнув Сергій, але до учня ласкаво мов кішка.

— Так це ти що, га? Скільки тобі років?

— Десять!

— І ти вже починаєш брехнею жити? З пупанка? Брехнею?.. Ти смієш мені ще у віці дивитись?

Хлопчик сплинув очі.

— Ні, — роздратовано кричав Сер-гій, — йди сюди посеред класу. Лю-буйтесь, які в нас брехуни ростуть.

Класа зареготався в тон саркастич-ний усмішці Сергія.

„І на що ця комедія?“ — май-нуда думка.

Учень хотів сісти на місце, але Сергій наздогнав, стис за шию і по-тяг назад:

— Стій, я тобі кажу!

Учень зашарившись, заплакав.

Сергія кохнуло. Ладен був про-валитися крізь землю. Схопив го-лову в руки й осоромлений схи-лився на стіл.

Запанувала тиша непорозуміння.

— Ідіть додому. Я але себе почувую.

І як стогін, прорвався діточий галас.

Зачинився у своїй кімнаті.

Сором, образа й розпач спліта-лися в один вихриятий клубок. Свідомість не встигала за його стихій-ним летом. Враз! блимнула мете-ором і шугнула в чорну безодню, авідусіть ураганом просторів:

— Ха-ха-ха!... Ха-ха-ха!...

Як промінь свідомість: Гістерія... Гнила інтелігенція...

І вже ледве чутиним сарказмом душі:

— Ха-ха-ха!

Десь глибше закричав переляк:

Рятунку, рятунку, опертя...

Гнилий? Романтика? Доба осу-джує?!

Що стає імпульсом життя? Ідеал? Що озлоблює життя? Ро-мантика... да, да, да...

В цей момент ввійшла перелякана людська потвора.

— А мій малий прийшов, каже, що ви заслабли?!

— Це ви, Самойло? Ха-ха-ха... — не вдержався Сергій.

Самойло стояв з вилупленими очима й відкритим ротом як у ри-би. Там, де була борода й вуса — синіла цератова шкіра.

— Та що з вами?

— Ой шож я нароби! — за-стогнав Самойло. — То це в неді-лю грати не будем? А я, вибачте на слові, з морди зробив...

Сергій реготався. — Дурниці!

— Добра мені дурниця, як люди пальцями показують... Думаю собі, чеж у неділю прийдеться грати, а там же батько без бороди. Коли це як чорт шепнув: „Зріж уже й вуса — як артист то артист...“

— Правильно! — захоплено обій-няв Сергій Самойла, — як артист, то артист. Оце я розумію — ро-мантика! Вже за-ради ваших вусів, я готовий перерватися, а в неділю таки поставимо.

— І справді?!

— неймовірно пе-репитав Самойло й стішивсь як ди-тина.

Сергій теж розважився. Він рад-ий був нагоді продовжувати свою думку.

— Вас турбує, що погодили ву-са, мовляв, що люди скажуть. А що ті самі люди скажуть через років десять, двадцять, як це ввійде в мо-ду? Може ще більш тикали паль-цями, колиб побачили вас з вуса-ми... Нічого нема на світі сталого. Те, що було вчора правда, сього-дній брехня... Все на світі відносне, умовне. Скажемо ви знаєте що це

за штука? Ні. Хіба ви знаєте, яка його субстанція? Ні. Те, що ми бачимо — це просто ефірне драгу-вання нервів нашого ока; твердість чорнильниці — це опертя якоїсь енергії... Значить, ми нічого не зна-ємо, що воно за річ. Це є просто „комплекс представлений“.

Значить чорнильниця — „комплекс пред-ставлений“, стіна — „комплекс пред-ставлений“, он той ліс — „комплекс представлений“, палець — „комплекс представлений“...

— Ну, а я?

— Теж „комплекс представле-ний“!

— Шож воно таке? — знову роззявив рота Самойло.

Довелося зробити чималий ек-курс в різні науки. І після того, як Сергій переможно підняв своє чоло, Самойло ввійшов очамірлий, збен-тежений.

Увечері в Самойла були сусіди.

Він доводив:

— От ти думаєш, що це ляпка, а це просто комплекс представлений: тобі світ ріже око і все. Ти дума-єш, що я Самойло? А і я комплекс представлений. І ви для мене пред-ставлені. Все на світі — представ-лені. В тіатрі — тоже представле-ні. Життя! так само, як і на дво-рі. От я коли пішов в тіатр — я прямою горю. Романтика, ви пони-маєте! Життя це така філософія, ете! Життя це така філософія, а така... В голові не зміщається, а хати не зміщається... Я сам не знаю, на якому тепер світі.

(Продовження буде.)

Організація капіталу.

Методи і засоби пропаганди.

(Продовження).

Тому, що пропагатор має не тільки переконати, але й заіграти маси до систематичних, дрібних, буденних починів, що є незвичайно трудне, але важне, подіємо тут, як один аргументаційний приклад, який міг би надаватися для безпосереднього або посереднього вжитку прелеганта. Він міг би у відповідному місці висловитися ось як: „Практичний підхід до організації наших масових, дрібних ошадностей є в першій своїй стадії ніби й парадоксальний тим, що акція має йти скорим кроком навздогін за іншими, вже трохи розвиненими діями нашими кооперації. Ці дії, якби неперпеливо на її успіхи чекають, так як напр. легка кіннота на війні, що загнала далеко між ворогів, неперпеливо жде на піхоту своєї армії та на артилерію. За велике опізнення, з яким тут, очевидно, маємо до діла, вимагає для скоршої ліквідації довшого, кількісного підготування вже у початковій його плянуванні. Але це не значить, що громадянству треба доряджувати пасивно-випікуюче становище до розвитку подій. Як раз, навпаки! цілу, багатоміліонову масу народу належить відразу рухати змією в одні, одинкові напрямки на далеку, але переважну позицію для екон. стратегії. А незвичайно корисним засобом до того, і на ділі і одним практичним, і не скривати неминучості творення серед цілої суспільності відразу масової автосуггестії в тому напрямі, що ми всі разом, уся багатоміліонна українська маса, прагнемо до імпозантного розвитку нашого економічного життя. Кожний з нас окремо і нішком, але фактично всі разом, бо об'єднані одною великою ідеєю, машеруємо до тої самої цілі.

Порівняння з воєнною операцією (*einzelne marschieren, vereint schlagen*), яке нам мимохіть тут вихоплюється, надається до того, щоби йому при-

Желудкові і кишочні zaburennia
статки, болі в череві, загальне побудження нервовості, завороти голови, неспокійний сон, загальне але самопочуття, зменшена охота до праці, підлягають швидкому звичайно через шоденне вживання одної шкідливої природної води гірської *Franciszka Józefa*. Славні лікарі, хвалить надзвичайну заскуту води *Franciszka Józefa*, якої го-ловною ціллю є лагідність перешіуючого сілани.

Р. Кучинський

Скарби землі української.

Молоком і медом текуча Українська Земле! скарби Твоїого дожа — благословення і прокляття Твоє. Не тільки кедрові та тисові бори, не тільки хлібородні ниви, не тільки рібні ріки та стави. Що крок до сіль, до вугілля, до нафта, то воно, то самоцвіт. З нутра твого боють ключами води цілющі, яких немає рівні в світі... Чогож твій господар, що міг би бути дукою серед народів, наймигом у них вже стільки століть?... Скарби Твоїого лона благословення і прокляття Твоє...

Такі думки тиснулися мені в голову, коли я їхав до Черча, подивитися на його цілющі джерела. Вістка про них уже давно облетіла край і я журився, чому це не сталося пізніше на десять літ. Адже зараз алетяться туди сараною чужі спекулянти, заберуть, видурять до рогишні поля і левади та пустять а торбами невідоме населення. Борислав, Трускавець, Криниця — ось класичні приклади. Може за десять літ булоб інакше, може до того часу змінилось би дещо. Але з якими сумними думками їхав туди, атакими радісними виїзжав я з Черча!... Велике село в рогатинській по-

дати методичного значіння. Побороти якусь величезну, але життєву для нації трудність, до чого хочемо всі серйозно приложити руки, це ніщо інше, як „свята війна за існування народу“, з усіма її складниками й акцесоріями. Воєнний стан виключає зневіру в її успіх, усуває всяку критику проти воєнних партій і політиків, впроваджує чинну й моральну диктатуру для всіх як на фронті так у заплілі під окремим, винятковим гаслом, що звучить гордо: перемога за всяку ціну, без огляду на жертви. Ці жертви вправді не будуть криваві, але їх загально відчують гірше кривавих, бо будуть це жертви на рахунок наших світоглядних, психологічних, честлюбивих та внутрішньо-організаційних навиків. Це війна з нашим невдалим примітивізмом та неспроможністю. Наш ворог страшний і хитрий, бо скривається в кожній з нас, в цілі багатоміліоновій народі, він вселюється та вкорінюється в душу кожної одиниці, в її інтимність, і нема іншої ради, як оттакого диявола „тими“ виганяти. А це є велика, невдячна й докучлива робота. Одне це вона не сміє устати, доки не дійде до побідних наслідків.

(Продовження буде.)

Д-р Ю. Гіряк.

I. Дрекселер & сини
пл. Капітульна 2
КОЗДРИ І МАТЕРАЦІ. 2254

В справі шкільних повіт. рад.

З численних повітів доходить до нас вістка, що для нової каденції шкільних повітових рад, яка починається з дня 1-го липня ц. р., вибрано там самих людей з цілковитим знехтуванням прав українського населення. А коли декуди й покликані одного українця, то такого, що в шкільних справах не визнається і не може нашої шкільній справі нічим поможти. Причиною такого стану не тільки закон, але й його виконавці. Очевидно, що таке поступовання виконавців несправедливе, а навіть, на думку деякого з урядових кругів, недоцільне, бо виявляє наглядно яру нестерпимість у відношенні до української більшості. Таким чином осталися одиницями нашими представниками в шкільних радах лише ординарніські відпоручники, котрі своїм одним голосом на кільканадцять польських нічого впливати не можуть.

Однак з таким станом ми не повинні годитися, а навпаки домагаємося задоволення наших прав. Та питання, як це робити? На основі певних інформацій щодо інтерпретації закону не можуть цього робити сторонні люди, (на пр. педагогічні або громадські організації), а компе-

тентні до того лише члени самої шкільної ради, в наших же випадках ординарніські делегати. Коли на засіданні шкільної повітової ради вироблювано для шкільної кураторії пропозиції на покликання членів, наші ординарніські делегати мали право поставити внесення на покликання одного або двох українців; а коли би того не узгоджено, згодосити до протоколу сепаратний голос і відкликатися до кураторії, вказуючи зі свого боку на відповідних кандидатів. Колиж цього через невоінформованість не зробили, повинні ще тепер вислати своє висвітлення пропозиції просто до „президія шкільної Кураторії у Львові“ (вуд. Кармелітська). В такому листі треба вказати: яке число українського населення в повіті у порівнянні з польським, кілько членів ради належить українцям, які надлягають діючість в шкільних справах, і поставити від себе двох або трьох відповідних інтелігентних кандидатів. Один з них повинен бути учителем державної семінарії або гімназії (якщо така школа в повіті існує) або який поважний управитель народної школи. Це слід би зробити чим скорше, щоби не опізнітися. Над такими пропозиціями кураторія мусить серйозно застановитися, а коли би з різних причин, зокремаж під напором сторонніх впливів того не зробила, то слід безпровадно внести на руки президія кураторії рекурс до міністерства освіти. Можливо, що ще нині наш голос багатьох випадках буде мати позитивні наслідки. Але в багатьох випадках він може бути спізнений, та всеж відповідні заходи на те, щоби мати боляй деякий вплив на шкільництво, нам робити необхідно.

Шкільники.

Вічевий рух.

Бідицина.

Дня 2. червня в 3-тій год. по полудні відкрив у Лешнівці віче голова Пов. Нар. Комітету селянин Олександр Вислоцький і представив вагу вишнього віча перед громадськими виборами. До президія віча вибрано селянина Івана Войтовця, секретарем Володимира Дратвинського. На віче прибув агітатор „сельроба“ кандидат на батюшку Лесь Качор, зі стовпом „сельроба“ Пелехатим зі Львова і своїм штабом прихвостів, зібраних з кацапських сіл у силі 5 чоловік. Качор домагався, щоби поставлено до президія редактора Пелехатого як президію, а його секретарем. Про вибори ординацію до громадських д-р Чирівський, адвокат з Бродів, про положення українського народу під теперішню хвилю голова Пов. Нар. Комітету Ол. Вислоцький. Перебивав йому кілька разів комісар староства Адамський, який не хотів слухати про наші болячки. Коли промовець торкнувся партії сельроба і загадав, що сельроба хотять нас розєднати і кинути між українське населення роздор, а й ту на віче приїхали агітатори зі Львова, буші кацапи в особі ред. Пелехатого, всі почали кричати ганьба йому, проч зі сельробами. В часі промови Вислоцького Качор і його штаб перешадували і вершали. Коли Вислоцький звернувся до вічевиць з питанням, чи хочуть, щоби він говорив, всі закрилися за бесідником з вишком шести людей зі штабу Пелехатого. Далше забрав голос селянин з Корсоза Володимир Дратвинський. В дуже річевій промові представив присутнім, хто то є ті сельроба, загадав за більшості рай,

який вони обіцяють. По тій промові прося Качор голосу для ред. Пелехатого. Присутні заявили проти допущення його до голосу. Пелехатий проти волі присутніх зачав свою промову. Тоді піянісіа крик „проч з Пелехатим, проч зі сельробами“, а коли він добровільно не хотів уступити, нічавки силою стягнули його з промови, а комісар староства, виступаючи в обороні ред. Пелехатого, розважав віче.

По розвазанні віча українські селяни пішли до церкви на вечерю, а сельробіські наганячі зібрани присутніх на вічу полудня і жидів, отаборили на ринку дріт польсько-жидівське віче. На тому вічу Пелехатий заохочував українських селян і робітників, щоби вони шшли спільно до виборів з польськими і жидівськими селянами і робітниками. Коли українські селяни вернули з вечері і прибули на віче Пелехатого, прийшло до бучі і комісар староства розважав віче. Цілий сельробіський штаб винікав тихцем зі села, побоюючись хлопського параграфу лешнівських селян. Слід зазначити, що сельробіські приїхали на віче до Лешнівця на фірі, яку вилано до Бродів по делегатах Національного Об'єднання, а вони представилися такими делегатами і за фіру не заплатили.

віті. Кітловина криє його від північних вітрів, а від спеки само воно закривається тінню своїх садків. По середині села майдан, а на ньому виростає якийсь будинок. Школа? Народний Дім? Читальня? Ні! Це купальня для будучих кураційників!

Гарний, стилевий будинок з типовою українською вежечкою. Інженір-архітект Гришай проєктував.

Хтож ставить і за ці гроші?... Невжеж так швидко якийсь чужинець успів намовити громаду, щоб позволила йому будувати купальню?

Інженір Волосенка, що знає Черче, поясняє мені:

— Це самі громадяни ставлять і за свої гроші.

З дива не можу вийти, вірити не хочу. Невже самі громадяни?...

Сходимо доріжжю в долину. Минаємо перші загороди.

Чистесенькі, просторі подвіря, білі хати на дві кімнати і чепурні господарські будинки, — звичайно як у рогатинській повіті.

Денеде перед ворітьми гуртки селян спочивають при святі у холодоку. Барвистими плямами кидуються в очі прекрасні дівочі одяги. Не якісь дешевенькі, погані перкалі, а народний стрій. Блестять золоті, гатюване на чорних запасах і корсетах, мерехтять червоні спідниці, приковують увагу прекрасні вишивки на рукавах сорочок. Хлопці в чорному, — деякі в лугових одностроях. Як пізніше довідалися

ми, вся молодь належить до „Лугу“. „Луг“ у Черчу „дашкевичівський“ — неприхильно ставиться до сепаратистичних спроб львівських радикальних загорільшів.

Але цілі нашої поїздки не „Луг“, а джерела в Черчу.

Дорогою доходимо до майдану, на якому стоїть купальня. Вже на вступі показує нам інж. Волосенка перше джерело. Довкола джерела атмосфера гнилих яєць — знак що вода сірчана. Науковий прослід виказав величезну кількість сірки, більшу як у Пісанах. Трускавець не може навіть рівнятися до Черча.

Сірчана вода випливає здовж берега потічка, що створений джерелом перепливає через майдан. По дорозі приймає в себе воду інших джерел і зараз за майданом творить уже досить велику річку. Це доказ, які багаті у воду джерела і скільки можуть вони дати купілів.

Вода з сіркою є не тільки на майдані. В одного господаря на подвір'ї, криниця має чи не найсильнішу сірчану воду в цілому Черчу. Нюхаємо, а навіть кушаємо її і може вона булаб дуже прикра до проковтнення, якби не дочка господаря, що нам подає кухоль. Недаурно один з товаришів поїздки пригадав собі зараз, що має невинимий ревматизм і що мусить як найшвидше приїхати лічитися сюди...

Окрім джерел зі сірчаною во-

дою є в Черчу і гірка вода по дібна до „води Франц-Йосифа“. Вона, кажуть, знаменито регулює шлунок і усуває згагу та шлунокову кислоту. Яка вона в смаку, докладно не знаю, бо ми кушали воду дуже обережно з огляду на лічничі прикмети її.

І ця вода має обильні джерела на громадським майдані зараз біля купальні. Присутність тієї води підносить вартість Черча, як купальної місцевості, бо в недалекій будучині може зовсім успішно заступити нам заграничні живші (курорти) для хорих на шлунокові недуги.

Побажатиб тільки, щоб громадяни Черча в своїм власнім, а за тим і в національним інтересі, як найшвидше дали можливість неужим користатися з черченських вод. Пригланувшись до обставин, є повна надія, що воно незадовго так і станеться.

Коли в Черчу кожна крапля цілющої води буде використана, коли громада чи приватні підприємці подбають як слід про вигоду для гостей — незнане село рогатинського повіту стане славним не тільки в краю.

А знаючи свідомість Черча, ми можемо тільки радіти з цього, бо знаємо, аперше український автохтон буде виключним експлоататором прадавних скарбів: оттих сірчанних і боровинових купілів та лічничої гіркої води.

Чи головка блонд чи борт?

SHAMPOO
ELIDA

найліпше плекає її; волосся стається м'яке і шовкове.

нині, які дійсно опанували техніку кошарки, то знову сила Веселої Громади лежить у зігранні і добрій тактиці цілої дружини, і тому заслужено виграла 6:4. Гра ведена в живій темпі, з великим зав'язкам, даючи глядачам багато емоцій і будучи нагороджена дуже часто різними оплесками.

Із легкої атлетики оглядали ми: гімназію 4 х 100 м., біг на 1500 м. і мет. ратинем. Слабий час 53:3 сек. завдячує побіда дружина гімназії дуже поганому переданню штафети. Час бігу на 1500 м. (старт. 5) 5:52 — добрий; мет. ратинем найкращий осяг 35 м. — слабкий. Виграти осяги могли б бути кращі, якщо виграти мали б за собою цілий весняний сезон тренінгу.

Вождем "Дня Українського Спортівця" був Іван Волосинський, якого енергійний підготував праці завдячує Перемиському товариству. Нагородою за його тріумф була широка олімпіада, яку йому уладили змагання та присутнє громадянство в часі Свята.

Ю. С.

Відозви і комунікати.

До наших священиччих родин!

Захист для сиріт при Монастирі СС. Василіянок у Львові (вул. Потоцького 95) має і цього року 100 дітей (у віці 8—19 літ), які разі би в часі літніх ферій побачили село, відпочили свіжим воздухом та чарувати сил до дальшої праці.

З цієї причини звертається підписана Управа з горючим проханням до наших священиччих родин, щоб заохотили прийняти на час канікул в домі, в якому ведеться кухня для кількох осіб, легко проживати ще одна особа, домашній бюджет якого не великий, а зробіть це велике діло:

1) буде це добрий вчинок, зроблений для сиріт, за який певно Бог нагородить; 2) сиріт буде мати в священниччій хаті добру моральну опіку і гарний приклад, так потрібний для її дальшого життя; 3) для Управи Захисту буде це великою прилигою і ласкою, за яку заохотимо ширшу владність і пам'ять у спільних молитвах щодня кожного дому.

Додаємо, що діти наші не вибагливі і будуть вдячні за все, що дістануть. Ласкаві заохоти просимо прислати чим скорше, щоб діти могли постаратися про авіаційні зніжки, а також подати, в якій мірі (від 8 літ до матуристки включно) згодити хто сиріт прийняти.

Львів, дня 10, червня 1927.
За Управу Захисту ім. Митр. Андрея гр. Шептицького для сиріт:
С. Виро Сабодан ЧСВВ. Ігуменя Монастиря і настоятелька Захисту. — О. В. Личинак, куратор Захисту.

Комунікат Українського Спортивного Союзу у Львові.

Спортова Рада подає до загального відома, що дня 16 червня ц. р. (четвер) відбувся ІІ Краєв Жіночі Легкоатлетичні Змагання в Перемислі, в програму яких входять: біг, мети, скоки і змагання в кошарковому м'ячі Львів-Перемиськ.

З огляду на велике зацікавлення нашого громадянства цими змаганнями, до яких наші жінки підготовлювалися цілий весняний сезон, вибирається до Перемисля на той день більша прогуківка з Львова. Тому проситься всіх, котрі хочуть взяти участь у цій прогуківці, зголошуватися в секретаріаті У. С. Союзу — (Львів, вул. Руська ч. 18, І. п.) щодня від 11—12 год. перед пол. в шлі вироблені зніжки на авіаційні. Більших інформацій дотично прогуківки улаже секретаріат у вище поданих годинах. Зголошення до участі в прогуківці приймається до дня 14. червня ц. р. (вівторок) до години 12-ї перед полуднем включно.

Оповідки.

Товариство Прихильників Освіти у Львові. Виділ Товариства подає до відома, що першою українською установою, яка відгукнулася на прохання Наділу прийти новозаснованому Товариству з матеріальною допомогою є "Народна Гостиниця", яка на ту ціл жеркувала 100 (сто) зол. Кооператива "Маслосоюз" жеркувала 50 (п'ятдесят) зол. Кооперативний Банк "Дністер" зложив вкладку значного члена, а крім цього вступив в допоміжні члени Товариства з вкладкою 120 (сто двадцять) зол., аступили даліше "Народна Торговля" і "Краєвий Союз Релігійний". Виділ Товариства щиро дякує згаданим установам за їх ласку і звертається до всіх українських установ з проханням прийти новозаснованому Товариству з матеріальною допомогою, так щоб у новому шкільному році Товариство було в силі приступити до здійснювання своїх завдань, які є давати українським студентам Високих Шкіл матеріальну і наукову поміч. — Виділ Товариства.

Медичний Загальні Збори. Українського Спортивного Союзу відбулися в суботу дня 25. червня ц. р. у Львові, в год. 4-й полов. в доміцї Т-ва "Прогрес" — Ринок ч. 10/1 п. з таким порядком нарад: 1) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів, 2) Резолюція Спортивної Ради і вибір нової; 3) Високі запити. — Осип Навроцький, голова, Іван Паньчак, секретар.

СЕМІНАРИСТКА з IV. курсу учительського семінара СС. Василіянок в Дрогобичі пошукує лекції на селі на час ферій. Вимоги скромні. Зголошення: Дрогобич, Конарського 6, Інститут СС. Василіянок. 2353 1—1

Збірка на інвалідів. Тернопільське воєводство рескриптом з дня 3-го червня 1927 Ч. НВ. 4296 і станиславське воєводство рескриптом з дня 9-го червня 1927 Ч. БП. 3979/27 дали дозвіл на проведення збірки на цілі Українського Колясого Товариства Опіки над інвалідами у Львові в часі від 12 до 26 червня ц. р. включно. Товариство вислало своїм філіям і повітовим комітетам на території згаданих воєводств повноваження для збирання та листи, на котрих мають бути нотоякі жертви. Нехай між жертводавцями не бракує ні одної громади! На поміч громадянства чекають сотні інвалідів Української Гол. Армії, що пролили свою кров і віддали своє здоров'я і національні ідеали. — Управа УКТОНІ у Львові.

Вступні іспити на I. курс прив. Семінара з правом прилюдності С. С. Василіянок у Львові вул. Потоцького 95. відбуваються в дні від 30. червня до 5. липня. Зголошуватися треба найдалше до 28. червня о собисто щодня від 9—1 год. або поштою предкладаючи метрику і останнє шкільне свідоцтво. До іспиту можуть бути допущені також учениці, які не покинули VII. класу, але які мають потрібне знання. Вписи на вищі курси (II—V), як також до всіх 7. клас школи вправ будуть переводитися від 25—30 червня. Учениці, які зголосяться скорше, можуть числитися на прийняття до інституту. 2336 2-3

Вступні іспити в прив. жін. гуманістичній гімназії Українського Інст. для дівчат в Перемислі (з повним правом прилюдності) до I. кл. відбуваються 24. червня (такса 30 зол.), а до кл. II—VIII. в дні від 20—23. червня ц. р. (такса 80 зол.). Зголошення з метрикою і емент. свідоцтвами шкільними — день перед тим устїно або письменно. Прийміння в Інтернаті Інститута коштує 80 зол. місячно. — Дирекція гімназії. 2325 2-3

Дрібні оголошення.

2 ЗОЛ. коштує срібний ланцюшок на шнурі у Мандля, Коперника 14. 1773д 8-2

КОНЦІПІЕНТ з провінціальною практикою пошукує посади. Зголошення до Адміністрації під "Доктор". 2337 3-3

БЮРО ПРАВНОЇ ПОРАДИ в військових і поборовах справах, інформації, вношення подани, заступництво сторін. Львів, вул. Пекарська 47/II. 2121 14-24

ХЛОПЦЯ 3-тижневого, здорового віддам на власне. Відомість Регенова (франц.) Весела 495 коло різн. 2329 2-2

ГОДИНИКИ прецейзні на продаж дешево продає Юліан Домбровський-Лев Розважівський Львів, Готель Жоржа, Академічна 2. Віжутерія, також срібло власного виробу. — Догідні усліва. 2025 19-2

ВОСІВ, пансіонат п. Лукашевської поручає на весняний і літній сезон сонячний покій з первоцвітним удержанням. Зголошення слати Е. Лукашевська, Косів. 2257 4-4

ГРОМАДЯНЕ городецького передмістя вписує свої діти тільки до школи Гринченка, хлопці Городецька 95, дівчата Юра ч. 5. Вписи від 20 червня від години 8—12 і 2—4. 2318 1-3

МАЙСТРИ та купці висилайте своїх практикантів, та подбайте, щоб всі реміснична молодь училася у фахових школах Гринченка, хлопці Городецька 95, дівчата Юра ч. 5. 2358 1-3

ПОТІ на мішаний хор. Іван Левинський: Минеться ніч — Тече вода — Глянь на криницю. 2350 1-3

СТУДЕНТ філософії приймає лекцію на селі на час ферій. Ласкаві зголошення до Адміністрації під "Догір". 2351

НА ПРОДАЖ 5 моргів поля при гостиниці побіч більшого підгірського міста під "Поле" до Адм. "Шіла". 2352 1-2

ДОВРУ УЧИТЕЛЬКУ для дітей на час канікул або і на цілий рік, може поручити Управа Захисту для сиріт у Львові, вул. Потоцького ч. 95. 2355 1—10

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст венерич. і шкірних недуг **Д-р І. Мунд** б. сек. віденських і львів. повернув і ординує від 8—9, 4—6, в неділі 9—1 Львів, Асикиа І. ріг вул. Писудського (Панської) Тел. 48-01 2339 2—4

ПЕШОРЯДНІ РОДИ ЧЕКОЛЯДИ

ФАБРИКИ "ОРТИМА" С. А. КРАКІВ

2348

Б. лікар клінік у Відні

Д-р Наталія

Полотнюк-Пристай

спеціалістка в недугах вух, носа і горлянки

2309 ординує від 9—11 і 3—5 3-4

Станиславів, вул. Голуховського 25.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46

2335 Пересвітлення Рентгеном. 3-20

Б. секундар загального шпиталю

б. лікар клінік в Празі і у Львові

Д-р мед. Олександр Мальчик

ординує

у внутрішніх і жіночих недугах

у Львові, вул. Лонцького ч. 8. І. пов.

бічна Льва Сапїги. 2287 3-3

!! Важне для літників !!

Хто виїздить зі Львова, нехай завізав у власнім інтересі інквентар "Дністра"

Ст. Марусина, Львів Ринок 10. II. п.

„ПОВІТОВЕ Т-ВО КРЕДИТОВЕ“

в цілі забезпечення своїх движимостей в „Дністрі“ від крадіж на час своєї неприсутності. 2355

На рати по 5 зол. тижнево

можна дістати 2 пружинкові матраци, 1 отоману, 1 саломовий гарнітур, 2 капи на ліжка і т. п.

„ФАМЕТА“

Фабрика меблів, Львів, Красіцьких 18а 2283 другий дім від Казимирівської. 2-10

Ширіть наш часопис!

Повідомляється

П. Т. Власників реальності і мешканців м. Львова, що для угодніння вживання газу вводиться ратальний кредит від 3—12 місяців, залежно від умови, на сплату ново замовлених газових інсталяцій — почавши від 1. червня 1927 аж до відклику. При більшій інсталяції кредит може бути розширений. Зголошення приймає і коштовисних інформацій уділяє

Газове міське заведення у Львові

Відділ інсталяційний вул. Газова 28.

Телефон 4—92 і 43.

2292 3—3

V. Звичайні Загальні Збори

Пенсійного Інституту Українських Приватних Службовиків у Львові

відбудуться дня 29. червня 1927 (в середу) о год. 16-ї (4-їй полов.) в залі Товариства Друкарів, „Огнище“ вул. Пекарська ч. 18., з таким порядком нарад:

- 1) Відкриття Зборів.
- 2) Верифікування протоколу Звичайних Загальних Зборів з дня 25. червня 1926.
- 3) Зап. Старшини з діяльності за діловий рік 1926 і пропозиція звіту ревизора.
- 4) Одобрення рахункового замкнення та звіту з діяльності Товариства за 1926 р.
- 5) Вибір 12-ти членів і 6-ох заступників членів Старшини на протг трьох літ і 1-го 8-ох членів та 4-ох заступників з групи забезпечення, а 4-ох членів і 2-ох заступників з групи служб. діяв.
- 6) Вибір 3-ох ревизорів і 2-ох заступників ревизорів на протг трьох літ.
- 7) Внесення Старшини на винагороду ревизорам за переведення ревиз. рахункового діловодства в рр. 1925 і 1926 (8 52 статуту).
- 8) Справа доповнення премійних резерва спомогаючими членами в цілі вирішення недобору, виплачуваного з аскураційно-технічного білансу з 1925 р.
- 9) Запити й деіларати.

Як що скликані отсім Загальні Збори булиб нездатні важно рішати, тоді на протг 4-ох тижнів будуть скликані другі Загальні Збори з тим самим порядком нарад (8 46 статуту).

Львів, дня 10. червня 1927.

СТАРШИНА

Пенсійного Інституту Українських Приватних Службовиків у Львові.

2349

За редакцію відповідає Василь Мудрий.

Видає Видавничий Спідка „Шіло“.

З „публікації Видавничий Спідка „Шіло“ Львів. Ринок ч. 10